

What shall I write (3)?

What shall I write?
Amidst the deep darkness around,
I was enjoying
The song of rain outside,
Sleeping peacefully inside the mosquito net,
I'm thinking now to write about the rain
Drizzling on the arum leaves,
Pitter patter raindrops on the shade of tin;

Or shall I write,
About Manu from Netaji Nagar Bus stand-
We knew him by "wheel crazy".
A torn half pant, without buttons,
Without zipper,
Tied around the waist with a rope-
Bare body.
Setting a wheel on a log,
Drives the wheel on the road for the whole day.
Ran off getting a five hundred rupee note on the road...
"Hey, did you leave the five hundred rupee note on the road?
Brother, I think you left a five hundred rupee note on the road..."
Finding the right person,
Returning the money,
He proceeds peacefully driving the wheel.
Right after two minutes, he is calling a pedestrian madam,
"Hey madam, will you give me ten bucks?
Please give, I've not eaten since morning!"
The madam bypassed him fast, covering her face.
What shall I write?

I'm thinking of writing about our house maid.
She's get out early for work
In Spite of the lockdown for Corona,
The female police asked her,
"Why have you got out ?"
"What shall I do Madam?"

It's all for the empty stomach, the family can't survive."
The stick marks behind her hand, on her foot.
"What shall I do, master?
I'll die either in Corona, or in hunger,
Or due to the police baton!"

What shall I write?
Swapan da has lost his job.
He's started selling potatoes and eggs.
As I tried to bypass, he called me,
"What brother ? you don't want anything?
If you all don't buy, who else will, tell me?
"Wait I'm coming", I replied and fled the scene,
Somehow.

What shall I write?
It is raining profusely outside,
Pitter patter on the arum leaves,
It's raining on the lemon tree, shade of tin, banana leaves.
In every lanes and communities of India,
The poor cry profusely.
It's still raining pitter patter outside;
Sleeping alone in the deep darkness, I'm thinking,
What shall I write?

କି ମିଛର ଗୋଷ୍ଠି (3)?

କି ମିଛର ଗୋଷ୍ଠି?

ଶାନ୍ତି ନିକେ ସୁଧୁ ସୁଧୁ ଅନ୍ୟକଣ୍ଠ -

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ନିଷିଦ୍ଧ ସୁଧୁ

ଗୋଷ୍ଠି ଉପାଦାନ କରୁକିଲ୍ୟା

ସାହାର ଗୋଷ୍ଠି ସୁଧୁ ଶାନ୍ତି

ମିଛର ଗୋଷ୍ଠି ଏ ସୁଧୁ ଟିକିଟିକି କଣ୍ଠ -

ସୁଧୁ ବେଢ଼ା କରୁକିଲ୍ୟା

ଅନ୍ୟକଣ୍ଠ କଣ୍ଠ - ସୁଧୁ ବେଢ଼ା ଶିଳ୍ପ ଗାଳି.....

କାହିଁ ମିଛର -

ନେତାମାନଙ୍କୁ - ଅନ୍ୟକଣ୍ଠ - ଅନ୍ୟକଣ୍ଠ - କଣ୍ଠ ?

ଗାଳି କାଳି ନାହିଁ କାଳି କାଳି ଗୋଷ୍ଠି ଗୋଷ୍ଠି

ଅନ୍ୟକଣ୍ଠ ବେଢ଼ା ସାଧକ୍ୟାଳ, ଗୋଷ୍ଠି (ନେତା

ମିସ୍ତାକ ନେତା

10

ନିଜେ ମିଶ୍ରିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଯିବି ।
ସାମିଲି ଯା ।

ଏକତା ଲାଭିବୁ- ଅଧ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟ ଲାଜିବୁ
ଅପାମିନି ସାଧ୍ୟାୟ ଶକ୍ତ ଗଣ୍ୟାୟ ।

ଏକତା ଗାଁଗଣା ଗଣ୍ୟ ବୁଝିବୁ ଲୋକେ (ନାହିଁ ଆଠାଳ.....

୧୧ ଓ ନାମ, ଏକ ଗଣ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗାଁଗଣା) ଗଣ୍ୟ

ଓ ନାମ ଗାଁଗଣା ଗଣ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗାଁଗଣା) ଗଣ୍ୟ..... ୧୨

ଠିକ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ଶୁଣିବୁ ଏକ ଗଣ୍ୟ
ଗଣ୍ୟ ଏକତା ମିଶ୍ରିତ

ନିଜେ ମିଶ୍ରିତ ଗଣ୍ୟ ଗଣ୍ୟାୟ ଏକତା ଗଣ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟାୟ

ଓ ଗଣ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟାୟ ଏକତା ଗଣ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟାୟ

୧୧ ଓ ଗଣ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟାୟ

ଗଣ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟାୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗଣ୍ୟାୟ) ଗଣ୍ୟାୟ ୧୨

ଆମର ନାମ ଆପଣଙ୍କ ନାମ ଅବଦୁ ନିଅନ୍ତୁ ଏହିପରି ଭାବେ
ସମସ୍ତେ ବାରିଆ ।

କି ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ?

ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଭାବନାକୁ ଆକର୍ଷଣ ଆସିବ କଥା ।

କାରଣକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ

କାହିଁ କହୁଛନ୍ତି ଏହିପରି ଅଜ୍ଞାନ ଅଜ୍ଞାନ ?

ଏକା ଏହିପରି ଭାବନାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ -

ଏହିପରି ଭାବେ

କି କହୁଛନ୍ତି ଆମର ?

ଏହିପରି ଭାବେ, ଏହିପରି ଭାବେ ନା ।

ଆମର ନାମ ଆପଣଙ୍କ ନାମ ଏହିପରି ଭାବେ

ଏହିପରି ଭାବେ ।

ନାମ ଏହିପରି କି କହିବ ?

କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନଷ୍ଟ ହେବା ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବସ୍ତୁ
ନଷ୍ଟ ହେବା ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ।
କି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ?
ଆଉ

ସୁବିନିତା ଡାକ୍ତରୀ କୋଷ ।

କାହାଣୀ ହୋଇଛି କିମ୍ପା ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।

କାମ ଆଣିଥିବା ଯେ ଆଣିଛି ସୁବିନିତା ଡାକ୍ତରୀ

କି କୋ ? କି କି କୋ କା ?

କେଉଁଠି କା କିମ୍ପା କୋ କୋ କୋ କୋ ?

କିମ୍ପା ନାହିଁ ନାହିଁ କିମ୍ପା କିମ୍ପା କିମ୍ପା

କିମ୍ପା କିମ୍ପା

କି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ?

କିମ୍ପା କିମ୍ପା କିମ୍ପା କିମ୍ପା

କିମ୍ପା କିମ୍ପା କିମ୍ପା କିମ୍ପା

କିମ୍ପା କିମ୍ପା କିମ୍ପା କିମ୍ପା

कर्मवर्णनम् ।

योगे- त्रितये नमिते ब्रह्मण्ये

नित्ये- कर्म अहो ॥

वर्णने- अहो- त्वत्वे- इति चर्ते ॥

कि- निश्च- वेत्ति-

वेत्ति- अहो- त्वत्वे- इति चर्ते- निश्च- वेत्ति-

क्या लिखूं मैं ?(3)

क्या लिखूं मैं

चारो ओर घनघोर अँधेरा,

मैं मच्छरदानी के भीतर चैन से सोया हुआ,

आनंद ले रहा था,

बाहर निरंतर चलते बरसात के गीत ।

सोच रहा हूँ अभी लिखूं कि,

जंगली पत्तों पे टिपटिप बरस रही हैं बरसात की बूंदे,

टिन के छत पर पानी बरसते हैं, झरझर झरझर । ..

या लिखूं,

नेताजीनगर बसस्टैंड वाले मनु की कहानी,

‘चाका पगला’ के नाम से हम जानते हैं उसे ।

पहनावे में एक फटा हॉफपैट, बटन नहीं है, जिपर नहीं हैं ।

रस्सी से बंधा हुआ पैट, और पूरा नंगा शरीर ।

एक डंडे के ऊपर चक्के लगाए,

दिनभर राह में चक्के चलाता हैं ।

पांचसौ रूपए का एक नोट मिलते ही भागने लगा,

”ओ भाईसाहब! ,कौन पांचसौ रूपए छोड़कर भाग रहे हैं?

ओ भाईसाहब पांचसौ रूपए छोड़कर भाग रहे हैं/...।

उस आदमी को ढूँढ़कर, रूपए उसे वापस कर,

चैन से चक्के चलाता हुआ आगे बढ़ता जाता है ।

दो मिनट बाद ही,

राह चलती एक मैडम को पुकार रहा है ,

“ओ मैडम, दस रूपए दोगी ?

दो न दस ठो रूपए, सुबह से कुछ नहीं खाया।

मैडम कपड़े/रुमाल से नाक को ढकते हुए तेज़ रफ़्तार से आगे बढ़ जाती है ।

क्या लिखूं मैं ?

सोच रहा हूँ अपने कामवाली मौसी की कहानी लिखूँ।

कोरोनाकालीन लॉकडाउन में,

काम में जाने के लिए सुबह सुबह घर से निकली थी।

महिला पुलिस ने पूछा था

“क्यों निकली थी ?”

‘क्या करूँ मैडम ?

इस पेट के लिए ,.....

मेरा तो घर ही नहीं चल रहा है ।“

मौसी के हथेलियों के पीछे, पैरों के ऊपर,

डंडे की निशानी।

“भाईसाहब !

बोलो तो क्या करूँ ?

“कोरोना से मरूँगी या अनाहार से मरूँगी ,

या मरूँगी पुलिस के डंडे की मार से।”

क्या लिखूँ मैं?

स्वप्न भैया की नौकरी चली गयी है।

मोहल्ले के मोड़ पर अंडे और आलू लेकर बेचने बैठे हैं।

बगल से जैसे ही गुज़रा हूँ,..... स्वप्न भैया की पुकार !

“क्यों कुछ नहीं लोगे क्या ?

तुमलोग नहीं लोगे तो कौन लेगा ?

“आ रहे हैं रुको।“ कहकर किसी तरह भाग आया

क्या लिखूँ मैं ?

बाहर जंगली पत्तों पर टिपटिप बूँदें गिरती ही जाती है ,

बूँदें गिरती हैं नीम्बू के पेड़ों पर, टीन के छतों पर ,केले के पत्तों पर,

भारत के हर मोहल्ले,हर गली में,

गरीब के आसूँ बरसते जाते हैं

बाहर अभी भी टिपटिप बरसती हैं बूँदें

घनघोर अँधेरे में अकेला सोता हुआ सोच रहा हूँ

क्या लिखूँ मैं